

Жената му като гузна, се отдръпна и сърдито бълсна вратата.

— Жени, жени, — въздъхна Мъглата и излъзе предъ кръчмата да огледва какво става изъ новия ханъ.

II

Следъ дъждъ — градини и дървеса наоколо се осмъха, пожелтелите кукурузи отъ дветѣ страни на пътя, обсипани съ капки дъждъ и озарени отъ заходящето слънце, шушнѣха нѣкаква позната приказка на Павла. Той мина край воденицата, предъ която бѣха разпрегнати волове на празни кола и виде, че вжтре въ воденицата се мѣркатъ хора. Поиска му се да се отбие, ала нѣщо го спре: Не искаше да го разбератъ защо се връща; и